

GHIMPELE

Un exemplar

Acastă fôie ese odată pe săptămână,

DUMINECA.

Abonamentele se fac în pasagiul român, la Administrațiunea țiarului Românlu iară prin districte pe la corespondenții săi s'au prin postă, trimițendū și prețulu.

55 parale.

PREȚIUL ABONAMENTULUI:

pe an pentru capitală..... 28 sfaņi.
pe jumătate an..... 14 sfaņi.
pentru Districte pe an..... 32 sfaņi.
pe 6 luni..... 16 sfaņi.
pentru străinătate..... 44 sfaņi.

PENTRU ABONAMENTE SI RECLAME SE VOR ADRESA LA DOMNU Thoma J. Stoenescu.

Publicămū aci la valle uă epistolă a unui D. Zbirlia, spre răspunsū la celle țise de noi în articolulū *Vinū Turcū*, din numărulū precedinte alū *Ghimpebū*, ca unū modelū de stilū, ortographiă, punctuațiune, bună-crescere și poli-tețe. — Acastă epistolă e scrisă cu *slove*.

Nu ne vomū coborî până a răspunde la murdăriile individului ce a scrisū o. Vomū atrage numai seriôsa atențiune a guvernului, a prefectului poliției și a domnilorū procurori asupra cătorū-va passagie cari areată lămurit, pentru ori-cine are ochi ca să-veadă și minte să-înțelgă, cumū încă apărătorii și susținătorii regimului de corupțiune n'au perdut speranța de a-lū vedea revenindū.

Anteiulū passagiū și celū mai de căpeteniă asupra căruia guvernulū arū trebui să fiă cu mare luare aminte, este acela în care individulū în cestiune ne spune *că de și suntem la putere*, elū este însă **mai mult de câtū sigurū** că avemū să cădemū, și **tot pe mâinele jandarmilorū**.

Întrebămū: Cine suntū ađi la putere? Negreșitū acei cari au făcutū pe 11 Februarilū.

Cădendū deară, nu cade de câtū *revoluțiunea*, sau mai bine totū ce a decursū dintr'ênsa, adecă principele străinū, regimulū constituționale și celle-alte.

Cine ânsă va veni să înlocuiască tôte acestea? Individulū menționatū mai susū ne-o spune lămuritū: unū guvernū care să ne dea pe mânele jandarmilorū și acelū guvernū scimū toți că nu pôte fi de câtū unulū ca celū de la 3 augustū, și în care individulū subseris în epistolă s'a distinsū ca celū mai abile măcelitorū.

Eată unde mână indulgița și generositatea reū înțelese a le guvernului, îngăduindū să fiă servitū și astăđi totū de nisce indiviđi cari

au fostū cu corpulū și cu sufletulū pentru desfrênările regimului resturnatū la 11 Februarilū.

Individulū cu epistola ne spune că are să curețe bucuresciulū de unii-alfii și că o să împlemū găurele secrete ale pasagiului. — Acastă frase arū trebui să dea multū de cugetatū și Poliției și mai cu sémă domnilorū procurori. De la 1859 redacțiunea nôstră a locuitū în passagiū, și cu tôte aceste până în acestū momentū noi încă nu cunoscemū cari suntū acele găuri secrete de cari este vorba. Totū ce scimū este că mai acumū un anū s'a găsitū unū omū asasinatū în passagiū. Întrebămū pe poliția și pe D-nii procurori deacă amenințarea numitului nu are vre unū legământū cu faptulū menționatū? Domnilorū ministri! dați-vē osteneala de cetiți epistola de care vorbirămū și cugetați că cu indulgița, generositatea și mărinimia domniei vôtrec, periclitati esistența regimului nostru constituționale. Cugetați, domnilorū ministri, că a vē servi totū cu indiviđi ca acestū subserisū în epistolă, este a înlesni revenirea acelui regimū de jandarmi, în mâna căroro individulū sus țisū este **mai multū de câtū sigurū** că aveți să cădeți. — Amū țisū.

Domnule Redactore!

M'am văđut în țiarul *D-stră*, numit-Ghimpele, că eū *ca pururea credincios al tuturor Prefecților mulțumirea de a-mă scôte a fară din tēcă lata mea Sabie, și a calcă cu calul meu lumea*, și altele, la 18 Iunie. D-le! eū am onóre ați răspunde că: cine mă descrie în acel jurnal este un mare mizerabil fiind că nu stie singur ceia ce scrie. Fū, ca soldat, am mersū tot deauna după ordinele șefilor mei și voi merge tot deauna, căci sunt jurat a muri pen-

tru Patria mea, (!!!) dar D-ta dacă nu stii ceia ce scrii apoi ca soldat sunt demnū avă pune la locul D-le, stii că nu vă pasă astăzi că sunteți la puteri, dar tot deauna ați căzut, și aveți să cădeți, și unde? tot în mîinile jandarmilorū despre această sunt mai mult de cât sigur Pentru că singuri vă dovediți prin jurnal că singur ați făcut conflictul și ați stricat și havra Ovrelor și singuri nu stiti de cine să vă animanti căci dacă nar fi așa atuncea numai fi pus pe mine în jurnal tocmai pe acela cari șau făcut datoria după ordine, în fine mărginițivă în viitor căci pe urmă voi fi silit amū face datoria cu D-stră ca un militarū după cum sunteți sigurū și D-v. că sunt destoinicu, și cu acesta numai am să mîntuiescu bucurestu de niște lepre cari nu știe alta de cât așu apăsa condeil cum le place numai odată săvă mai atingeți de onorile oamenilor și pe urmă să fiți sigurū că aveți să umpleți găurile secrete ale Pasagiului. Finit.

Zbirlia.

BUCURESCI ^{12/24} Iuliū.

Situațiunea s'a lămuritū; constituțiunea s'a votatū; Camera s'a dissolvatū; deputații au plecatū pe la casele lorū, sau cei cari au mai ramasū, cum amū țice pe unde a măncatū lupulū oaia, se desfățeză pe la Rașca și pe unde potū; prin urmare suntem în starea cea mai ultra-legale.

Ce mai avemū să pretendemū?

Libertăți?

Deară, mulțumitā nu mai scimū cărui sfintū, avemū indestule, fără glumă.

Constituțiunea e liberală, liberalisimă, și are și Senatū, care o să fiă mindru și prea mindrulețū, și seriosū și glumețū.

Deară legea electorale?

Neci că mai e de vorbitū; avemū votu universale, cu censū și fără censū; cu contribuțiuni și fără contribuțiuni; cu impositē și fără impositē; directū și indirectū, cu de toate.

Uă lege, ce e dreptu, ingenioasă și rinduită pe caste, invențiune nobilă, provenită din concepțiunea mai nobile a celor multu mai nobili represintanți ai clasii nobilissime.

Fericiți Români, fericiți muritori! Dumneșeu v'are de scire!

Acestea pentru organizarea Statului nostru.

Câtă despre administrațiune socotim că cu drept cuvânt ară căta să fim încantați. Schimbările și numirile ce se fac sunt destul de nemerite.

Prefecții și sub-prefecții se caută mult până să se găsească, și cei mai mulți cari au ramas din regimul trecut, sunt persoane cari au bine-meritat de la guvern, mai cu seamă când cu alege- rile pentru constituante.

Vorbindu de prefecți, nu trebuie să uităm a mulțumi domnului Ministru de Interne pentru depăr- tarea de la Mehedinți a prefectului rebelu.

În adevăr, D. Boicea Radianu nu putea avea neci uă titulă la afecțiunea și încrederea domnului Ministru actuale de Interne. D. Boicea e un apel- pisitu demagogu care se strecurase, neci noi nu mai scim cum, după 11 Februaru, în capul unui district și care, în loc de a se areta demn de uă asemenea onore, împlinindu cu religiozitate ordinele ministeriale, cocheta cu demagogii ca dumnealui, și recomanda alegătorilor candidați ce nu aveau sym- pathia ministrului de Interne.

Deară multu âmbă vulpea până să i se în- funde, și cu venirea D-lui Lascar Catargiu la Inter- ne, D. Boicea Radianu și-a luat respalata acte- loru s'elle.

Fiindu că acum s'a infundat D-lui fostu pre- fect de Mehedinți, amă cutesa să întrebăm pe D. capu alu cabinetului actuale deacă n'arū trebui să se infunde și contracțiului șoselelor de la Galați la Tecuci.

Se scie că acea renumită șiosea a fostu împetri- tă după uă nouă metodă, inventată ad-hoc de in- geniosulu contracțiu alu D-lui Cogălniceanu. În loc de petre, ca să nu se strice trăsorele și să nu se sdruncine multu călătorii, D. contracțiu a îm- petritu șioseaoa cu oase, ose negreșitu de mamutu, de cari ne vorbește D. Ștefănescu în *Românul* că s'arū fi gășitu la Belvedere.

Mai scim pe lângă acestea că, după ancheta făcută, s'au gășitu uă sumă de bani asupra mai multor din contracții fericiți ai D-lui Cogălniceanu și companii; că multe din persoanele, astă-đi cu mare importanță, au socotele de refuitu cu ministeriul lucrărilor publice. Cu tôte aceste până acum nu vedem că se mișcă ceva.

Ceva și mai frumos încă! Unu ore care pre- fect, chiaru fost deputatu în Constituante, de nu ne încelăm, se dice că, subu nu scim care titulă, a căpătat privilegiulu de a-și tăia lemnele trebu- inciose pentru casa sea din nesce păduri ale Sta- tului. Amă dori să scim până la ce grad este ac- estu se dice adevăratu, și cum a făcutu de a că- pătat D-lui unu asemenea *caloriferu* privilegiu, căci amă voi și noi să devenim astu-felu de pri- vilegiați, o mărturisim cu tötă sinceritatea.

Cea-a ce avem ălele acestea mai glumeșu de înre- gistratu, suntu jeremiadele *Trompetei* și *Legalității*. Sermaneale fol paraponisite se plângu și vorbeșu cu dușii de pe lume, nemini nu ascultă la densele, nu sciu la cine să se mai roage, de cine să se mai acașe. Aci Turcii suntu de vină, aci Nemții, aci Rușii, că ei nu pot să-și facă trebșorele. De uă- dată te pomenești însă că Rușii suntu dragii lor, că ei au făcut binele țerei, și că au pus degândă să ne mai facă o toană fericiți.

Când e vorba însă de *Trompeta*, gingașulu ei redactore a sfirșitu-o cu româneșca. În numărulu ei din urmă s'a pornitu pe turcește, în cătu ceti- torii ei, mulți puțin căți i-o mai f' remasă, au tre- buit să se creadă în plinu Stambul.

Câtă despre *Legalitatea*, gelosă și ea de privilegiulu *Trompetei* de a vorbi turcește, mai cu seamă că împietează asupra dreptulu exclusiv alu redacto- relu s'eu, care a fost cavasă, s'a pusă pe țigănesce,

și putem dice că astă foaiă este unică în țigăniă.

Să terminăm dându cetitorilor uă nuvelă forte însemnată. Austriacii și Italianii s'au mai bătut la Lissa și amându armatele au fostu învingătoare.

Aceluia din cetitorii noștri care va deslega acestă enigmă, noi suntem dispuși a-i offeri, ca premiu, uă colecțiune din *Trompeta* și una din *Rea-forma*.

Mache

Consecuențele Domnului Boliac!

I

A fostu o dată un timp cându Domnul Boliac era și Domnia sea *rătăcită, esaltată, demagogă*. Atunci credea că Rusia era autorul tutur rele- lor cari veneau pe țera, și când din țerile streine unde o luase la sănătoșă — vedea oștirele rusesci nă- vălund în țera, striga din fundul plămânilor s'ei:

„Pulberea s'ardică 'n sóre.
„Despre Prutu, în noru sinistru;
„Ca holera pe picioru
„Vin' *Muscăli* de la Nistru!“

„Corbi s'boru fugari pe vifuri,
„Căini latră-urând mereu;
„Neamțul mână hoit de stîrfuri,
„*Rusul* lumânări de se.“

„Țera tötă-i o hordă
„De mulțimi de limbi și nații,
„Bucuresci'n veselie
„Dă ospățuri, luminații;
„Și'n carite aurite
„Popl, boeri împănați,
„Esu în drum, le spun cuvinte
„Până la pământ plecați:

— Voi sunteți mântuitori
Astei țeri nenorocite,
D'unde esu resvrățitorii
Și se școlu se ne invite,
La dreapta, la frăție!
Bine ați venit! Măcați!
Tăiați tot, lăsați pustie,
De frăție ne scăpați!“

Tot atunci, când se uita la spada sea părintească, îi dicea:

„Tu la turci ești învățată,
„La *Muscăli* te cercu acum;
„Căci în tēcă rușinată
„Nu te bag eu nici de cum!“

Apoi când vedea acele frumoșe copile ale româ- niei că se mărita dupe *muscăli* și se duceau cu ei în țera lor, Domnul Boliac, indignat, striga ast- felu:

„Câte, câte-am plens copile
„In Rusia esilate,
„Și învățele zambile
„In Siberia-degerate.“

Acum însă, D-lu Boliac, dupe ce s'a înțeleptit dupe ce s'a luminat, dupe ce a vedut în ce stă Democrația, étă ce dice despre *muscăli*, în *Trompe- ta* de la 7/19 Iuliu.

„Rusia, ea naturalmente urmază se-și fi iutorsu facia de la noi, și încă se-i pară și bine a ne vedea se perdem cele ce ne-a hărăzit ea, și pentru care i- amă plătit numai cu ingrățitudine și cu insulte!

„Se fim drepti! Rusia ne-a dat orașele de pe Du- năre și insulele până în mijlocul Dunărei; ne-a scos de sub bațjocora Pașilor de pe Dunăre și a gonitnă pe Divan-Efendli, ne-a liberat comerțul de sub tira- nia turcului et. et.

II

Domnul Boliac, când se proclama Domnitoru alu României Carol I., striga tot în *jurnalul* s'eu că ni se strica religiunea, că Domnul are se se miruiască în altă religiune și are șe mērgă la Bără- ția, et. et.

Ca se arētăm mai lămurit, consecințele D lui Boliac vom cita aci douē versuri dintr'o poesiă a sea „*La România*!“

„Printr'o fatalitate, fuseși greșită tare,
„De te rupseși de Roma! O! Ritul cel grecescu!“
(Colecțiune de poesii vechi și noi. Pagina 97. versul 6-7)

III

Domnul Boliac sub domnia lui Ghica Vodă, voea Domnu Român. Sub căimăcămiea voia Domnu strein.

Astă-đi voesce éru Domnu Român.

Etă ce dicea sub căimăcămiea lui A. Ghika.

„Nu mai vrem boerū tronatū,
„Cândū batū conții cu piciorulū
„S'elū vedemū intrindū sub patū.

„Ori și cum e rea robia;
„La robū însă, a robi,
„Îți pierđi și de om mândria,
„Vrei mai bine vită-a-fi.“

N'amū vedutū de multū pe D. Boliacū se vedem cum este astă-đi după atăta robia!

Eū

Principii D-lui Laurianu.

Tendințele *mojicilor*, adecă a celor fără nascere *illustră*, devinū dinđi înđi mai nesocotite.

Inchipuți-vē, amabili lectori de bunu neam, pi- nă unde au împinsu acesti muritori cutesanța lor.

Chiar în sanctuariul națiunii, în senu Adună- rii compusă de cei mai serioși și mēndri repre- sntanți, acesti fără nascere au venitū să ridă de totū ce are țera noastră mai frumosu, mai mare mai demn, de noblețea țerei noastre.

Și apoi cum?

Prin mijlocirea unu profesore, adică prin mo- țiunea D-lui Laurianu, ce se credea pină aci des- tul de luminat, dēră care, va! n'a datū probe de multă lumină, cu acea nenorocită moțiune.

Audiți, mă rogū, eșire din minte! Audiți mon- struositate!

Să se declare de Constituantă, de Camera na- ționale toți Români principii!

Dēră unde a gășitu D-lu Laurianu argumente, de unde a culesu D-lui acestă ideia, pe ce s'a ba- satu D-lui ca să pretinđă că Români potū fi toți principii?

Este uă mare nefericire că noi, în generale, nu scim să remanem unde ne aflăm.

Să presupunemū însă că majoritatea Adunării, compusă cum era de nobili, ar fi împinsu indul- gința, generositatea pină să voteze acea moțiune. In ce impasū ar fi pusū pe aceia cari au făcut'o?

Negreșitu că incurătura D-lor ar fi fost mare, pentru că n'ar fi sciut a se susține cu demnitate în ilustra pozițiune în care s'ar fi pomenit așa de fără veste.

Ca să fiă cine-va principe, ca să fiă nobile, tre- buie să fiă născutū ast-felu.

Avemū exemple pe *adevărații* noștri principii, năs- cuți, — cum ne spune unu *beizadea*, într'ua broșură făcută pentru amicii și inemicii s'ei, — în palate de cristal, leganați în leagăne de mătase tranda- firă, și nutriți cu bucate cu cofeturi.

Ei bine! dacă ei, principii prin nascere și prin pretențiun, și îndură destule chinuri, nevoie și amă- răciuni ca să-și susțină cu demnitate cinstea la ca- re se află, cum ar putea pretențioșii *mojici* să nu devii ridiculi?

Mulțumimū din suflet prevederii ingenioșe a prin- cipilor și nobililor cari saū revoltat cu atăta demnă furiă la cetirea moțiunii *periculose* și *nesocotite* a D-lui Laurianu. Fără dumnealor noblețea noastră pu- tea să se compromiță în ochii străinilor, și noi, no- bili, să ajungemū de o potrivă cu unii alții, alu că- rorū nume nu s'a învrednicit a figura în falnica nōs- tră archondologia.

Ce! dacă s'a făcut uă revoluțiune ca să se res- tōrne unu regimū, nu sciiți dumnévōstră, domnilor democrați, că noi am intratū în acea revoluțiune că să dăm acelei mișcări unu aer de nobleță și apu- cături demne de noi și de ai noștri.

Necî nu ne a trecut prin minte, onorabilî democrafi, că amestecîndu-ne cu dumnévóstră avémî să ne renegăm individualitatea noastră, să ne contopim și să devenim una cu dumnévóstră,

Acésta, uă dată pentru totu de-una, trebuie bine înțelesă. Suntem, rămânem și vom fi în tot de-una cea-a ce am fostu, sau cea-a ce amî cređut și cre-dem că șuntem, nobilî.

Dacă ne am sfărîmat coroana, cumu a đis'o unul din ai noștri, să nu se creadă că pentru asta suntem mai pucînu principî. De și fără principate, dără titlurile nóstre prețuescî cătî și asta.

Aștepte dără D lî Laurianu ocaziune mai propice ca să-și facă propunerea. Póte că atunci va fi mai norocosu, și, cine scie, se va pomeni și D-lui princepe.

Frumosu principe, ce e dreptu!

Un descendinte din
Șachi Persiei.

MEMORIELE UNUI TARTANU.

CAPITULUL I.

Jupân Nedelcu.

Suntû născutu în munții Câmpu-lungulu. Unu anu am servitu de acoperemîntu la unu mielû, până s'a făcutu berbece. În urmă, cându mă facuî mai mare, mă tunse, mă vîndu unor jidanî cari mă puseră în saci și mă porni la Paris. Acolo, dupe mai multe călătorii din mână în mână, din fabrică în fabrică, deveniî *tartanu*. Apoi unu neguțătoru toptangiu din acésta țeră mă cumpără și mă aduse în Bucuresci, unde mă vîndu unu altu neguțătoru lipscanu cu mărunțișulu, numit Jupân Nedelcu.

Jupân Nedelcu aveă virstea de 45 ani. Era scurt, gras, cu ochii micî, în fundulu capulu, cu mustața roșiă și tunsă. Femeia sa era jună, ca de 21 ani, frumúșică și tot-déuna veselă.

Dupe câte amî aflatu din convorbirele lorû, Jupân Nedelcu mai fusese încă odată însuratû; dar femeia d'an tîiû a muritu fără se lase vre unu copilû.

Nici de la a doa nu avea vre unulu. Avea însă în magasiă unu băiatu ca grămăticu, unu frumosu june ca de 24 ani, ce atrasese de aprópe atențiunea junii femeî, care nu avea unu caracteru tocmai germanu.

De câte ori venea în magasiă, ea se adresa numai junelui Nae.

Bărbatulû seî nu-î făcea haine de cătî din Pasci în Pasci; ea însă purta totu déuna hainele cele mai frumóse, cele mai de modă.

Bărbatul seî nu-î dedea nici odată o para în mână; Cu tóte acestea ea, tot-déuna, cându bărbatulû seî era la magasiă, se ducea la șosea, la Madam Volaisa și Madam Bario, undeși făcea cele mai frumóse toalete.

Cine da banii, sau plătea tóte aeestea? Nae, băiatulu celû frumúșelû, din banii bărbatului, se ntelege!

Cocóna Marița (așa se numea femeia lui Jupân Nedelcu) avea unu avantaju, attrăgîndu pe Nae în partea sa. Elû cându nu putea se-î dea ceva din magasiă, sfātuia pe stăpânul-seî se îngădue femeiei seî a lua câte unu șalu, câte o mantelă seî câte unu tartanu, alû purta într'o đî și seî a lu pune éru în magasiă. Cu modulû acesta, dicea elû, cocóana se schimbă în tóte đilele și Jupânulû nu perde nimicû; căci acele obiecte de multe ori se n'templa se le vîndă chiar adoa đî. Și într'adeverû, de multe ori veneau ómeni într'adinsû și ceréu o haină seî unu șalu ca acela ce vîduse la cocóna sa cu o đî înainte.

Intr'o Sâmbătă imi veni și rindulu meu se acoperu albî și grăsulî umeri ai cocónei. Domnișorulû Nae mă dete unu băiatu din magasiă se mă ducă cocónei. Dar înainte de a pleca cu mine, ilû luă Jupân Nedelcu ca se târguiască și se-î dea se ducă acasă.

Merserămû, dar, la o bęcăniă. Jupân Nedelcu întrebă de icre negre și de untu de lemnû bunû.

— Avemû prea bune, rîspunse un băiatu.

— Cum le dai?

— Unu galbenû ocoa de icre și noué lei ocoa de untu de lemnû.

— Scumpû, bâte, scumpû!

— Nu suntû scumpe că suntû bune.

— Dă-mî o probă se ducă femeiei a casă.

— Bucurosû!

Și băiatulu îî turnă în borcanulu de pământu ca la 15 dramuri de unt de lemnû și încă atâtea icre.

Jupân Nedelcu eșindû afară, turnă untu de lemnû în altû borcanu, băga hârtia cu icre în pozonarû și porni la altă bęcăniă. Aci făcu totu ca la cea d'ântîiû, și la

alta asemenea, până ce de la 15 bęcăniî, strînse 225 dramuri de untu-de-lemnû și în încă atâtea icre. Porni apoi acasă veselû și cu inima plină de mulțumire, ca un generalû care a căștigatû o bătălie, seî ca D-nii deputați cându se ntorcû de la cameră.

Ajunsû acasă, Jupân Nedelcu ordonă a pune masa și đise se-î aducă mîncarea pentru bățîi din prăvălie. Slujnica îî aduse unu castronû cu lapte bătutû și o pâine de vr'o 12 đile, luată cu jumătate prețû. Castronulu cu lapte era jumătate; elû ilû umplu cu apă, dumatică jumătate din pâine și jumătatea cea laltă o dete slujnicei, din preună cu castronulu cu lapte și cu o bucățică de brînză, se le ducă bățîilorû. Apoi se așeză și elû la masă cu femeia sa.

Pe masă era asemenea unu castronû cu lapte și ca vr'o 10 dramuri de icre, și pe atâta untu-de-lemnû. din probele luate.

Cându începură se mîncance, Jupân Nedelcu dicea fórte desû femeiei seîle:

— Mai legumește nevastă, mai legumește, că icrele și untulu-de-lemnû suntû scumpe.

Tocmai cându se sculă de la masă veni și vizitiulu se cêră parale pentru fânû ca se dea la doué mărțóge ce le avea în grajdû și care nu mîncaseră d'o sêptămână.

— Ce vreî, Marine? întrebă Jupân Nedelcu ca supăratû, parc'arû fi sciutû că are se-î cêră banî.

— Bine, Jupâne!

— Ce fel de bine?

— Voiamû, Jupâne, parale se cumpărămû finû și grăunțe pentru cai.

— Ce! în tóte đilele finû și grăunțe! Asta e hoție, jafû! Amû se te daî afară, căci tu ai de gându se mă sărăcescî.

— Dar, păcatele mele, Jupâne, nu mi-ai dat parale se cumpărû de đece đile.

Jupân Nedelcu se uită lungû la elû și apoi începu se se gîndescă.

— Măi Marine, dice elû, dupe unu momentu de gîndire, caii cându mergû pe drumû imi pare că nu mîncancû.

Așa e, Jupâne!

— Ei bine, đî și tu că caii sunt pe drumû și pace!

— Așî dice, păcatele mele, dar mor de fóme!

— Eșî afară; lasă-mé npace; nu mai mă supăra, se nu m'aduci în stare se scotû luleaoa de la ciubucû.

— Bine, Jupâne, te lasû de cai; dar hainele mele? uite s'apropie Paștele, și scii că noi ne-amû tocmitû pe mîncare și pe mbrăcăminte la Pasci și la Crăciunû și nu mi-ai făcutû nimicû până acumû de unu anu de đile?

— Eșî afară că mă scoți din răbdare; amû eî grije de tóte astea.

Și bietulu Marin, vîdîndu că stăpână-seî se îndreptează către ciubucû, eșî bombîndû.

(Va urma). Eû.

GHIMPI.

I

Ni se spune următoriu faptû pe care îlû dămû ca uă anecdotă:

Într'o đî, dupe prîndû, gardistilorû de la unu postû óre care li se făcuse fóme.

Ce se mîncance eî mai bunû?

— Uă plăcîntă, đise unulu.

Merse, dar, acela la o simigiriă și porunci o plăcîntă cu brînďă.

Așteptară uă oră, așteptară doué, așteptară, în fine, pênă la 9 ore séră, și plăcînta nu se mai ivi. Tocmai pe la 10 ore sentinela auđi nisce pași de omû.

— Cine este? întrebă ea.

— Plăciuta!

— Cu brînďă?

— Da.

— Intră.

Și acela cu plăcînta întră, fără să mai dea cuvîntulu de ordine.

II

CURIOSITĂȚI PROVINCIALI.

Scrisórea unui Domn către uă Domnișoră.

Spectabilă Damicelă!

Facultatea intelectuală și gestul celû conservi

victimă fără cruțare, o ființă suferindă, preferință n'a resistatû a permite edificiulu naturalû și investitû fiindû de orgoliu administrațiunei interioare, avurămû cutezanța, căci critica dispozițiune pune în respectû pe totu-celû ce adoréază, în a cărorû bază și în acordû cu convicțiunea ce mi amû adoptatû, supozăi că nu voiû fi respinsû ci preparatû la momentu a recompensa beneficiulu celû sperû încă timporabilû și impatisatû; unulu și douî adversari nu se găsescû care se se pótă obstacola, și cauza dificultății în antepriză.

Alû sublității tale devotatû și adoratorû.

Dumitru.....

Responsu.

Bravule Conrad!

Incendiulu Imaginațiunei! Facultățile ovale, transmise din perpedicularû, mi au surprinsû analele edificiulu permanentû minervalû. În fine, sublima Dumnévóstră stipulațiune manuscrisă a făcutû interiorulu *ab-antico* perpetualû într'unu sufletu substantivû.

Aderû sublimû, căci obscuritatea topografă m'a isolatû într'unu labirmitû extremû, din cauza fotografiei și risindericû ce vocea inimei mele proclamă parfumû.

Devotată până în *noremimos*.

Maria.

Pentru Conformitate: Eû.

Admnstrațiunea Ghimpelei.

Cu acest Numer se suspendă espeduirea foiei la toți D-nii abonați al căror abonament a expirat cu Nr. 52.

Rugăm pe toți amicii noștri cărora li s'a trâmîs liste de abonament la Ghimpele, ale înapoia împreună cu sumele ce vor fi adunat, ca să putem regula espedierea foilor D-lor abonați.

Administratorele Ghimpelei
Toma I. Stoenescu.

Catastihul Draculuî

1. D. George Ulinescu, și Doctorul Tachmintis din Iași.
- 2 „I. G. Valentinenu, redactorele Bătrînuî și arû Reforma.
- 3 „ Niculae Birleanu, din Teleorman.
- 4 „ Kircor Manea, librariû din focșani.
- 5 „ Nicu Lupașcu, din Bacău.
- 6 „ Iorgu Olănescu, fostul casier de Doljû.
- 7 „ Emericû B. Stănescu, fostu Redactor alû điauruluî *Umoristul* din Pesta.
- 8 „ G. Cătănescu, I. Rușescu și K. Orlea din Buđeș.
- 9 „ P. Stoenescu, artist dramatic din Craiova,
- 10 „ I. Costandinescu, din Tirgu-Jiuluî.
- 11 „ I. Hristescu, din Tirgoviște.
- 12 „ Andrei Călugărescu, maînainte călugăreanu, tot din Tirgoviște.
- 13 „ Iancu Tolea, din Tirgoviște.
- 14 „ N. Dimitriu, din Piatra.
- 15 „ Iancu Eni, din Piatra.
- 16 „ M. Sechergiu, din Ploestî.
- 17 „ George Tăutu, din Tirgu-Frumos.
- 18 „ Zafir Pirieanu, din Tirgu-Jiuluî.
- 19 „ I. C. Girleanu, Bibliotecar în Bucuresci.
- 20 „ Grigore Simbotenu, din Severin, fost deputat și fost prefect.
- 21 „ Nae Basarabescu, secretarulû Redacțiunei Trompetei,
- 22 „ Căpitan în retragere Catunenu din Bucuresci.
- 23 „ Vasilache Clincenu, din Bucuresci.
- 24 „ Nae Vasilescu șeful depósituluî de Tutun din Pitești.
- 25 „ Marin Ioanide din Oltenița.

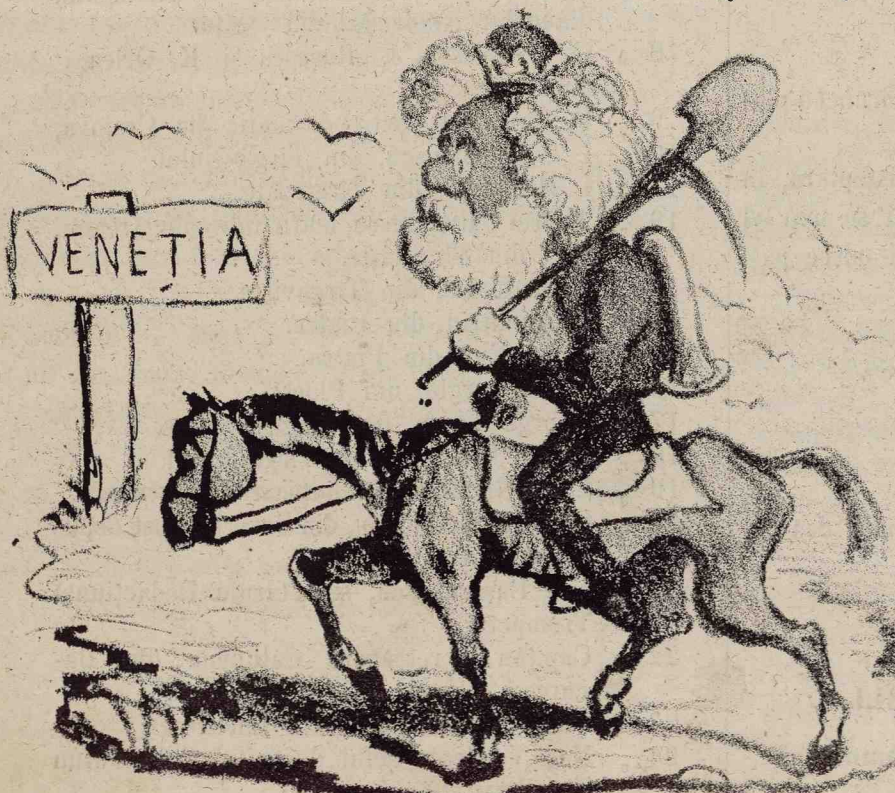
—Lassă-mă *Lelkem baratom* să te mai înșelă încă o dată!!

DE PROFUNDIS.

—Unu!.... a mai ramasu doi!!

Papa comandă rugăciunii pentru
PREA catolică Maiestatea Austriacă.

—Unde dracū o fi îngropată Coróna Dogilor?!

Armata s'a întorsu... Turcii a pătit'o, n'a pătit'o,
dar damele nu mai scapă.